



ገፈስ የሕዝብ ዘብ ንግድ

ገብረ

ገብረ

12ኛ ዓመት

ቁጥር 7

የካቲት 20 1997



Nile

«ኢትዮጵያን መውጋት ድንች እንደመላጥ አይቀልም»

ዶ/ር ያዕቆብ አርሳኖ



ይህ ዓመድ ማኅበራዊ ጉዳዮችን፣ ኪነ-ጥበባዊ ዕሴቶችንና ባሕሳዊ ትውፊቶችን የያዙ ጽሑፎች ይስተናገዳቸዋል። አዘጋጅ ሁሉን ክደር

ዶ/ር ነገደ በመጽሐፋቸው ምን አሉ?



ዶ/ር ነገደ ገበዚ

የመጽሐፍ «ገላጭ» ገምገማዊ አስተያየት
ርዕስ - ሕገ-መንግሥት፣ ምርጫና ዲሞክራሲ በኢትዮጵያ
(ከትላንት ወዲያ እስከ ነገ)
ደራሲ - ዶ/ር ነገደ ገበዚ
የገጽ ብዛት - 208 (ኢ.ኤ.አ በ2004 በአማራካ በአሶፕ አሳታሚዎች
ዋሽንግተን ዲሲ ታተመ)
አስተያየት - በገርማ ፈይሣ

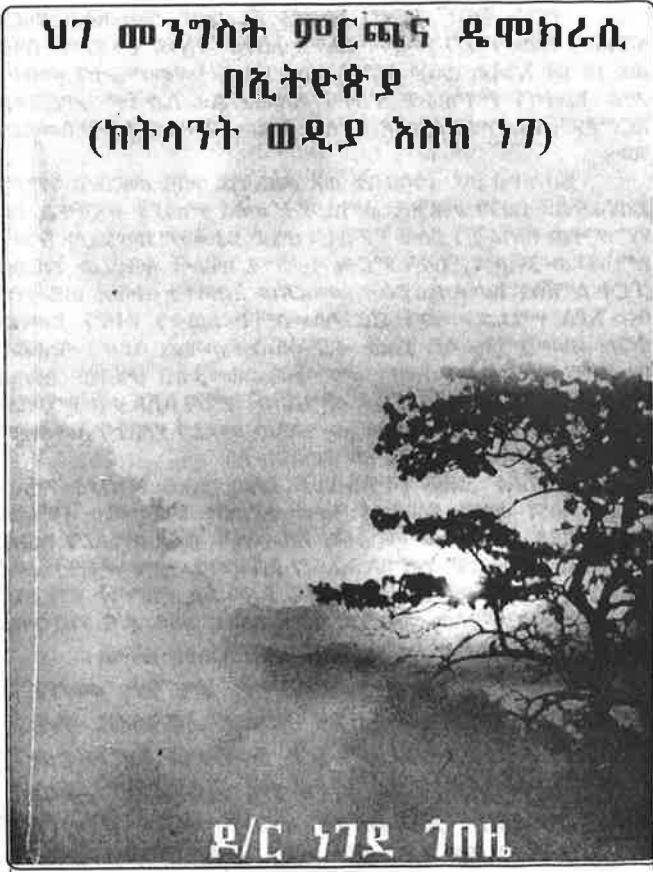
ከሁሉ በፊት የዚህን መጽሐፍ ገምገማ ሰናደርን ከመጽሐፉ ይዘት አንጻር አጠቃላይ ዳሰስ ለማድረግ ነበር። እንዲገጣጠሙ እሁድ የካቲት 21 ቀን 1997 በዲሞክራሲና መልካም አስተዳደር ዙሪያ ተካሂዶ በነበረው የፖለቲካ ፓርቲዎች ውይይት በአቶ በረከት መጽሐፍ ሲጠቀስ ሰናይ የአቶ በረከት ከመጽሐፉ ጠቅሰው ያቀረቡትን ብቻ ነው ወይስ ሌላም ቁም ነገር አለው የሚለው ይበልጥ አወደደኝ። አንባቢያን የመጽሐፉን መልዕክት ይረዳት ዘንድ አስተያየታችንን እንዲህ አስፈረናል።

ወደፊት ለመዝለል ወደኋላ መንደርደር ያስፈልጋል። ለገንቦቱ ምርጫ የኋላት መንደርደርና መሟሟት ተጀምሯል። በተወዳዳሪ የፖለቲካ ማኅበሮች መካከል ከርከሩ እየጠፈ ነው። እንደ አለምፔክ ስፖርት ለአራት ዓመቱ የፖለቲካ ትግል የማጣሪያ ውድድር ከተጀመረ ውሎ አደረገ። በራሱ ተነሳሽነት ይመስለኛል አንዳንድ ጋዜጦች ነጥብ መስጠትም ጀምረዋል። ሁኔታውን በገጣት እየተከታተልኩ ማንን ልምረጥ እያልኩ ማውጣት ከጀመርኩ ሰነበትኩ። ሳለበው ከፖለቲካው ምርጫ ጋር ተዛምዶ ያለው ለሞትን ታትሞ የወጣ የፖለቲካ መጽሐፍ እጅ ገባና መላልሼ አነበብኩት።

መጽሐፉን ብዙ ሰዎች አግኝተው ቢያነበቡት ኖሮ ስለ አገራችን ሕገ-መንግሥት፣ ስለምርጫና ስለዲሞክራሲ ባህል ታሪክና ስለወደፊቱ አቅጣጫ ጠቃሚ መረጃ ሊያገኙበት በቻሉ ነበር የሚል ቁጭት አደረብኝ። ይሁንና መጽሐፉ በቀላሉ የሚገኝ አልመሰለኝም። ስለዚህ ለምን ሐሳቡን ጠቅሰል እድርጌ ቢያንስ ለመጽሐፉን አንባቢዎች አላቀርበውም ብዬ አሰበኩ። ከሥራ ባልደረቦቼ ጋር ተመክርክርኩና «ገላጭ አስተያየት» እንድንጽፍ ተስማማን። አስተያየቱን ልጽፍ የፈለግሁበት ዓላማ ይኸው ነው።

«ገላጭ አስተያየት» የሚለውን ሐረግ የቀነፍኩት ይሁነኝ ብዬ ነው። እንደወጡ በመጽሐፍ ላይ የሚቀርብ አስተያየት (Book review) ሁለት ፈርጅ አለው። አንዱ ገላጭ ሁለተኛው ሐሳዊ ነው። ይኸው ይዘቱን መተመንን (evaluation) አምጦ ይላል። እያነፃፀሩ አንዴ በዘመን የኋላት መሄድና ማጣቀስን፣ አንዴ ደግሞ በወቅቱ ካለው ሁኔታ ጋር እያነፃፀሩ የወደፊቱንም አቅጣጫ እያመለከቱ ሥራውን ለአንባቢ ፍርድና ብይን ማቅረብን ይጠይቃል። እኔ የፖለቲካ ማይም ነኝና በዚህ በሐሳዊ አስተያየት መስመር አልገዝም።

ለላው «ገላጭ» አስተያየት የተባለው ነው። ይኸውም ቢሆን ቀላል አይደለም። የራሱ የሆኑ አካሄዶች አሉት። እዚህ ላይ መዘርዘር አስፈላጊ



ላይሆን ይችላል። የሆነ ሆኖ መጽሐፉን በሙሉ ከዳር እስከዳር በጥንቃቄ አንብቦ ማጠቃለያ ላይሆን ደራሲው ምን ለማለት እንደፈለገ ወይም የመልዕክቱ ዓላማ ምን እንደሆነ አንባቢ በቀላሉ ሊረዳ በሚችለው መልክ ማሳየትን ይጠይቃል። ይዘቱ ወቅታዊ መሆኑንና ለአንባቢያን ምን ያህል ጠቃሚ መሆኑን መጥቀስ ያስፈልጋል። ከበፊቱ ጋር ያለው ልዩነት ይኸው በቀጥታ ይዘቱን የማይገመገም መሆኑ ነው። እንዲህ ሲባል ግን አስተያየት አቅራቢው አስተያየት ሊጽፍ የተነሳበትን ምክንያት መሠረት በማድረግ በተዘዋዋሪም መንገድ ቢሆን አንዳችም ምዘና አያደርግም ማለት አይደለም። የድርሰቱን ዓላማ ተረድቶት ከሆነ መረዳቱን የሚያስረዳበት አንዱ መንገድ ሚዛንን ሊጠይቅ ይችላል።

ከታሪክ አንጻር ሲታይ በወንዶች ሰብዓዊ መብት መከበር ላይ ተመሥርቶ የመጀመሪያ ዲሞክራሲያዊ ምርጫ የተካሄደው እ.ኤ.አ በ1848 ዓ.ም በፈረንሳይ አገር ነበር። አብዮቱ ከተካሄደ ከ6 አሠርት ዓመታት በኋላ ማለት ነው ዛሬ ላይ ቆመን ስለ ዲሞክራሲያዊና ስለ ሥር ነቀል ምርጫ ስናነሳ ቀላል ይመስለን ይሆናል። በወቅቱ ግን እጅግ ከባድ ነገር ነበር። የአቶ አክሊሉ ጋ/ወልድ ካቢኔ ፈርሶ ልጅ እንዳልነኛው መኮንን ጠ/ሚኒስትር ሆነው በተመደቡ ጊዜ ለሕግ-መምሪያ ምክር ቤት ቀርበው ከነበሩት ረቂቅ ሕጎች መካከል አንዱና መዘዘኛው የባለርስቶችንና የጠሰኞችን ግንኙነት ለመወሰን የቀረበው ረቂቅ ነበር። የምክር ቤቱ አባላት በሙሉ ባለርስቶች ነበሩ ማለት ይቻላል። «ጠሰኛውን ከሲሶ ምርቱ በላይ ግብር ማስከፈል አይቻልም፣ ከመሬቱ ላይ



መንቀልና ማባረር አይቻልም ወዘተ...» የሚል የሕግ ረቂቅ እንዴት ተደርጎ ነበር በራሳቸው በባለርስቶቹ ማጽደቅ የሚቻለውን በጣም ከባድ ነገር ነበር።

የፈረንሳይን ሥርወ መንግሥት ተከትለው የነገሡትን ንጉሥ ፊልፕን እንዴት አድርጎ ነው በምርጫ ከዙፋን ማውረድ የሚቻለው? ግን ተቻለ። እጅግ ስልጣንዋል በተባሉት በእነ እንግሊዝና አሜሪካ ያልታየ ከ9 ሚሊዮን ሕዝብ በላይ ለምርጫ ወጣ። ያን ጊዜ ከፈረንሳይ ሕዝብ ከ30 ሚሊዮን ውስጥ ለመምረጥ የሚያስችለውን ቀጭን መስፈርት የሚያሟላው 170 ሺ ሰው ብቻ ነበር። 9 ሚሊዮን ሕዝብ ግልብጥ ብሎ የወጣው አምያ ነበር። አምቢኝ፣ አሻ ፈረኝ የሚል አቋም ይዘው የተነሱት ንዑስ ከበርቴዎችና ወዘ አደሮች (ላባደሮች) ንጉሡን ከሥልጣን አውርደው ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት አቋቋሙ። በአጭር ጊዜ ውስጥ ተአምር ተሠራ።

የሞት ቅጣት ፍርድን አስቀረ፣ በፈረንሳይ ግዛተ-ክልል የባርያ ፍንገላንና የሰው ንግድን ሥርዓት በአዋጅ አስቀረ፣ የአንድ ቀን የሥራ ሰዓት ወደ 10 ዝቅ እንዲል ወሰነ፣ የፕሬስ ነፃነትን አወጀ፣ የመሥራትን መብት፣ ሥራ ካልተገኘ የማንበራዊ ዋስትና አስከበሯል። ሌሎችም ሥር-ነቀል አርምጃዎች በፈረንሳይ ሊወሰዱ የቻሉት ሕገ-መንግሥታዊ ለውጥ በመደረጉ ነው።

ይህ ነጥብ ወደ ተነሳሳብ ወደ ዳር ነገደ ጉብዜ መጽሐፍ ግምገማ ይወስደኛል። ይህንን መጽሐፍ ለማዘጋጀት መነሻ ምክንያት ሆኗቸዋል ብዬ የምገምተው በአገራችን ያለው የፖለቲካ ሁኔታ ይልቁኑም በመጨረሻ ግንቦት ለሚካሄደው 3ኛው የፖለቲካ ምርጫ ተቃዋሚ ክፍሎች ተባብረው ገዢውን ፓርቲ ለማሸነፍ ከመታገል ይልቅ «መከረኛው ሕዝባችን <ተባበሩ ወይ ተሰባ በ>» እያለ የሚደጋግመውን ርሮ ላለመስማት አውቀን የተኛን ይመስል ትግል «በመግጫ» ላይ ያለው «በኛና በነሱ» መካከል ሳይሆን ጭራሹን በተቃዋሚዎች መካከል እየሆነ መምጣቱን» በመታዘብ ሁኔታው ከቀጠለ «የሀገራችንና የሕዝባችን ሰጣ ፈንታ <የሚሸሽብት ምሽግ ሲሸሽ ታየ>» የሚባለው ዓይነት እንዳይሆን ሥጋት እንዳላቸው ገልጸው መደረግ ያለበትን ለመጠቀም ሲሉ የፋት መጽሐፍ አድርጎ ነው የወሰድኩት።

ከመጽሐፉ ይዘት የተገነዘብኩት ሌላው ዓቢይ ምክንያት ዋናው የትግል ዓላማ ሆኖ ያለበት 5 ዓመት እየጠበቀ የሚመጣው የምርጫ ግርግር ወይም በምርጫው መሰላተፍና አለመሰላተፍ ዙሪያ በሚደረግ ክርክር ዙሪያ ሳይሆን አስቀድሞ ነገር በኢሕአዴግ ሕገ-መንግሥታዊ ሥርዓት ሥር እስካለን ድረስ የምርጫ ሂደት ለአውነተኛ ዴሞክራሲ ማምጣት ምን ሚና ሊኖረው ይገባል የሚለው ቁም ነገር ነው። ስለዚህ ጉዳይ ዳር ነገደ ጉብዜ በመጽሐፋቸው መቅደም ላይ ያስፈሩት ሓሳብ ሊጠቀስ ይችላል፡

«በኛ ግምት የዚህ ሕገ-መንግሥት ሥርዓት መቀየር ጉዳይ ሀገራዊ የጋራ አጀንዳ ነው። እንዳልባሉ ጉዳይ ከቆጠርነው ኅብረተሰቡንም ሆነ ዓለማዊ ኮምዩኒቲውን የምናንቀሳቅስበት የጋራ ስትራቴጂ አይኖረንም። በዚህ የትም አይደረስ። ይህ አጀንዳ ተረስቶ ክርክሩ በተሳተፎና በቦይኮት ጥያቄ ላይ ብቻ ከሆነ ድኅረ ግንቦቱ ሁኔታ ምን ይሆናል «ተሳታፊዎች» የተቆረጠላቸውን መቀመጫ አግኝተውና በተቃዋሚነት ፓርላማው ውስጥ ተሰይመው፣ በሕዝብ ተረሰተው «ትግሉን» ይቀጥላሉ። የቦይኮት ደጋፊዎችም እስከሚቀጥለው «መሥፈርቶች በተሻለ የሚሟሉበት» ምርጫ ድረስ የሚባል ጠፍቶ ትግሉን «በሌላ ዘዴ» ማለትም በአትርሱን መልክ በሚወጡ የተቃውሞ መግለጫዎች ይያያዙታል።

ደራሲው በመጽሐፋቸው ሊያስተላልፉ የፈለጉት መልዕክት ወይም የድርሰቱ ዓላማ (Purpose) ከላይ በጥቅስ ውስጥ የሰፈረው ይመስለኛል። አቀራረቡን በተመለከተ ምናልባት በትዕምርተ ጥቅስ ውስጥ የተቀመጡት ሐረጎች የአገራችንን የወቅቱን ሁኔታ ለሚከታተል ሰው ፖለቲካዊ አሸመሩ ሊገባው ስለሚችል ችግር ላይኖረው ይችላል። የወቅቱ ፖለቲከኛ ግን ከታሪክ አኳያ ሲታይ አልፎ ሂደቱ ነው። «ተሳታፊ፣ ቦይኮት፣ መሥፈርቶች በተሻለ ሁኔታ የሚሟሉበት ሁኔታ...ወዘተ» የሚሉት ሐረጎች ከተፃፋቸው መስመሮች ውጪ ምን ማለት እንደሆኑ ከሚያውቃቸው ሌላ ሊያውቃቸው አይችሉም። መጽሐፉ ለትውልድ የሚቆይ መልዕክት ይዞ መቆየት አለበት።

ዳር ነገደ ጉብዜ ይባልጥ ትኩረት ሊሰጠው ይገባል ብለው ስለሚከራከሩት ጉዳይ ስለ አገራችን ሕገ-መንግሥት አመጣጥና ምንነት በጥቅልም ሲሆን ለሚፈለገው መልዕክታቸው በቂ ነው ብለው የገመቱትን መንደርደሪያ

ጽፈውታል። ይህንንም በ3 ዓባይት ክፍሎች ማለትም፡

- I. ሕገ-መንግሥት ከንጉሡ እስከ ደርጉ
- II. የምርጫ ሥርዓትና ሕገ-መንግሥታዊ ሂደት
- III. የኢሕአዴግ ስታሊኖዊና አደገኛ ሕገ-መንግሥት ብለው መድበው ስለ አገራችን ሕገ መንግሥት ይዘት ከአፄ ኃይለ ሥላሴ እስከ ኢሕአዴግ መንግሥት ያለፈበትን መንገድ እየገመገሙ ያስቃችናል።

የደራሲውን ፍላጎት ገልጫለሁ። የመጽሐፉን ይዘት ዓይነት ብጠየቅ ላጥ አድርጎ በፍጥነት የምሰጠው መልስ አለኝ ብዬ በርግጠኝነት መናገር አልቻልኩም። ልቦለድ (የፈጠራ ሥራ) ቢሆን ኖሮ ጭብጡ፣ ሄራው፣ የአጻጻፍ ዘዬው (Style)፣ አደረጃጀቱ (መቼቱ)፣ ቋንቋው፣ ገፅ ባሕርይ አቀራረጹ ...ወዘተ እያልኩ በሄድኩ። የተለመደ ዓይነት የታሪክ መጽሐፍ ቢሆን፣ በመጽሐፉ የተሸፈነው ጊዜ (ዘመን)፣ ድርጊቶች በምን ያህል ጥልቀት ተስተናግደዋል? የታሪኩ የመረጃ ምንጮች የትኞቹ ናቸው? ትረካው አጠቃላይነት ወይስ ዝርዝርነት አለው? አፃፉ ሪፖርታዊ ወይስ ትርጉማዊ? የደራሲው አስተያየት ምንድነው? ያስተናገደው ርዕስ በለብ ለብ ዓይነት (superficial) ነው ወይስ አበ ጥር (Profound) ነው የጻፈው ... ወዘተ እያልኩ በዘርዘርኩ ነበር። ይኸው ፖለቲካዊ ይዘት ያለው ታሪካዊ መረጃ ሰጪ ድርሰት ስለሆነ በበኩሉ ተራኪና አስተማሪ መጽሐፍ ነው ብዬ ባካትትው ይመቸኛል።

ይህንን የምለው አንድ «ጥላቂ አስተያየት» ሰጪ ማድረግ ከሚገባው ነገሮች አንዱ የደራሲው ዓላማ ምን ስሜት ፈጥሮበት እንደሆነ መግለጽ ስላለበት ነው።

ሕገ መንግሥት መኖሩ ብቻ አይበቃም በደ/ር ነገደ ጉብዜ እንደተ ጠቀሰው። ዴሞክራሲያዊ ይዘት ሊኖረው ግድ ይሆናል። በአፄ ኃይለ ሥላሴ መልካም ፈቃድ «ለሚወዱት ሕዝባቸው ከሰጡት» ሕገ-መንግሥት ጀምሮ ባለፉት 70 ዓመታት ስለ ዴሞክራሲና ስለ ሰብዓዊ መብቶች እስከ ሕይወት መመዝገብ ድረስ ብዙ ትግል ተካሂዷል። ኢትዮጵያ ግን እስከ ዛሬ ድረስ እውነተኛ ነፃነት ኖሯት አያውቅም። የዚህ መገለጫውም መዝገብን ዴሞክራሲያዊ ሕገ መንግሥት አለመኖሩና ባለመኖሩ ነው። እንዲኖርም ስለ ሕገ-መንግሥት ይዘት የረባ ትግል ተደርጎ አያውቅም።

ያለፉት ተከታታይ ሕገ-መንግሥታት ወይ «በስጦታ» ወይ ደግሞ ለማስመሰልና ለድርጅት ሥልጣን ማጠናከሪያ ይሁን ተብለው ዲዛይን ተደርገው የወጡ ናቸው። ደራሲው በመጽሐፋቸው የሚያስረዱት ይህንኑ ነጥብ ሲሆን ካሁን በኋላም ቢሆን ለዴሞክራሲ ሕገ መንግሥት ትግል ካልተደረገ ነፃ ኢትዮጵያ እየተባለች በምትጠራው አገራችን እውነተኛ ነፃነት ፈጽሞ ሊኖር አይችልም ነው ክርክራቸው። የሕግ ሁሉ የበላይ የሆነው ዜጎች በአንድ አገር፣ በአንድ መንግሥት፣ በአንድ ግዛት ክልል አገራው ለመኖር ተስማምተው የሚፈርሙት «የውል ሰነድ» (ሕገ-መንግሥት) አወቃቀሩ ዴሞክራሲያዊነት ከሌለው ለገዢው ክፍል መጠቀሚያ የይለፍ ወረቀት ነው የሚሆነው። በአንድ ዚህ ያለ ሕገ መንግሥት የሚከናወን ምርጫ የዜጎችን ነፃነትና ዴሞክራሲ መስጠት ሊያስከብር ይችላል ማለት ዘበት ነው። ገዢው ፓርቲ የሚፈጽማቸውን የፖሊሲ ስህተቶችና አድሎአዊ አሠራሮች እየመዘዙ፣ እየወጡ ነቀፋና ሒስ መስጋዝር የተቃዋሚ ወገኖች ትኩረት ይሆንና ቁጭ ይላል። በዋናው ጉዳይ ላይ ሳይሆን በጭፍጫፊው፣ በይዘቱ ሳይሆን በቅርጹ ላይ መረባረብ ይመጣል ማለት ነው።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ዳር ነገደ ሲገልጽ፡

«ዛሬ ትግላችን ዴሞክራሲያዊ ሕገ-መንግሥት በሚል ሳይሆን የመንግሥትን ፖሊሲዎችና ውሳኔዎች በመዋጋት ላይ ያተኮረ ሲሆን ከዚህ ጀርባ ያለው «አለመግባባት» በጣም ግልጽ ይመስለኛል። በኅብረተሰባችን ፊት የተደቀኑት ችግሮች ከሕገ-መንግሥቱ ሳይሆን ኢሕአዴግ «የዝግ ሕገ-መንግሥቱን ካለማክበሩ» የሚመነጩ ናቸው ብለው የሚያስቡ ብዙ ወገኖቻችን አሉ። ... በመሆኑም ትግላቸው እስከዘላለም ይህ ሕገ-መንግሥት እንዳለ ተቀ ይሮ በዴሞክራሲያዊ ሕገ-መንግሥት እንዲተካ ሳይሆን ወያኔ «ሰራሱ ሕገ-መንግሥት ተገዥ እንዲሆን» (በሚል) መሟገት ሆኖ እናገኘዋለን።» በማለት አሁን ያለውን መሠረታዊ የግንዛቤ ችግር ያስረዳሉ። የደራሲው ክርክር የሕገ-መንግሥቱ ይዘት ዴሞክራሲያዊ አለመሆኑ ነው። በአንድ አንቀጽ የተሰጠው መብት በሌላ ቦታ በሌላ አንቀጽ ስለሚሻር ኢሕአዴግ እንደፈለገ ሊጠቀምበት የሚችል ላይ ላይን ሲያዩት ለዜጎች መብት አውቅና የሰጠ መስሎ ለገዢው መደብ እንዲመች ሆኖ የተቀረጸ ነው የሚሉት...

በዳር ነገደ አመለካከት ይህ መሠረታዊ የሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊነት ጥያቄ በአጠቃላይ በምሁራንም፣ በሌሎች ተቃዋሚ ኃይሎች ዘንድ ቸል ተብሏል።

«... የሕገ-መንግሥት ጥያቄ <የኤክስፐርቶች> ጉዳይ ብቻ ሳይሆን በጠቅላላው ዴሞክራቶችን፣ አገር ወዳደሮችንና ምሁራንን ሁሉ የሚመለከት



ጥያቄ ነው... በውጭም በውስጥም ያሉ የሀገራችን ዴሞክራቶች በየመሰላቸው እየተደራጁ በፖለቲካውም በዲፕሎማሲውም መስክ <ዴሞክራሲያዊ ሕገ-መንግሥታዊ ሥርዓት> በሚለው ጥሪ ሥር እስከ ግንቦት ብቻ ሳይሆን ከዚያም ባሻገር ለሚቀጥው ትግል... መሆን እንዳለበት ነው የመጽሐፋቸውን ዓይነትና ግብ አድርገው የተነሱት። ዶ/ር ነገደ እንደ መንደርደሪያ የመከራከሪያ ነጥብ ያደረጉት በደርግም በኢሕአዴግም ሕገ-መንግሥቱ የተረቀቀው ልክዝባዊ ተሳትፎ ነው» የሚለውን «የማወናበጃ» ቃል ነው።

በደርግ ጊዜ ኮሎኔል መንግሥቱ ኃ/ማርያም ቁልቁል በወረደ መመሪያ ከሞላ ጉደል ቃል በቃል የተገለበጠው የሶቭየት ኅብረቱ ሕገ-መንግሥት ነበር። በአዲሶቹ ገዢዎች ልክዝባዊ ተሳትፎ የተረቀቀ» እየተባለ የሚለፈፍለት ሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊ ኃይሎች በሌላበት ሕዝብ የሰጠው አስተያየት መካተቱን ማረጋገጥ በማይቻልበት ሁኔታ ልክዝባዊ ተሳትፎ ነበረው ለማለት እንደማይቻል ለማስረዳት ይሞክራሉ።

የመጀመሪያው ሕገ-መንግሥት ዓላማ ንጉሡ የፊውዳሉን ሥርዓት በቁጥጥር ሥር በማድረግና ማዕከላዊ መንግሥቱን ለማጠናከር ሕዝቡ «ሳይጠይቅ» በንጉሡ መልካም ፈቃድ «የተሰጠ» ሰነድ ነበር። ይህንን ዓላማ ግርማ ዊነታቸው በአገሪቱ የፖለቲካ ታሪክ የመጀመሪያውን ፓርላማ ሲከፍቱ በደረጉት ግንግር ጠቅሰውታል።

«ኢትዮጵያ እንደ አንድ ቤተሰብ አንድነቷ የፀና የማትከፋፈል መሆን አለባት። ከአንገዳህ ወዲያ አገሪቱ ለሁሉም የጋራ በሆነ በአንድ ሕገ-መንግሥትና በአንድ ንጉሠ ነገሥት የበላይነት ሥር መተዳደር ይኖርባታል»

ይህ አገላለጽ የሕገ-መንግሥቱን ዓላማ ይገልጻል። ዛሬ ላይ ሆነን ስናየው ዴሞክራሲያዊ ነበር ማለት አንችልም። ሕገ መንግሥቱ በወጣበት ዘመንና ከዚያም በፊት ከነበረው የፖለቲካ ድባብ አንጻር ስናየው ግን አሳባቢ ከመሆኑ ሌላ በሕገ-መንግሥት መተዳደር መጀመር በራሱ ያልነበረ አዲስና ዘመናዊ አካሄድ እንደነበር እንገነዘባለን።

ንጉሡና ባለሚሎቻቸው አንድ ውሳኔ ከሰጡ በኋላ ለውጭው ዓለም ፍጆታም ለሀገር ውስጥ ፀጥታና ደህንነት ጥበቃ ሲባል «ሕዝቡ መክሮ ዘከሮ» የወሰነው ጉዳይ ነው ለማለት (ለማስመሰል) የተደረገ መሆኑን ማንም አይስተውም። (ባለዘገቡ ዘመን «ድርጅታዊ አሠራር» የሚባለው አካሄድ ዓይነት መሆኑ አይደለም?)

ምርጫን በተመለከተ የመጀመሪያውን ሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊ ለማስመሰል «የሕገ-መመሪያው» ምክር ቤት አባላት በሕዝብ የተመረጡ ናቸው ይላል። የሚያከብርበው ግን እነዚህ በሕዝብ «ይመረጣሉ» የሚባሉት አባላት ሕዝቡ ፖለቲካ ገብቶት ራሱ መምረጥ እስኪችል ድረስ የመምረጥ መብት የተሰጠው ለመኳንንቱ፤ ቀሳውስቱና የጦር መኮንኖች ብቻ የነበረ መሆኑ ነው። የዚህ ዓይነት ፓርላማ ቁርጠተኝነት የሰፈነበት ዴሞክራሲያዊነትን የተላበሰ የፖለቲካ ኃይል ነበር ማለት ያስችግራል። የአዲሱ ኃይል ሥላሴ 25ኛ የዘውድ በዓል (ኢየሱስ) ሲከበር እንደገና «የተሻሻለ ሕገ-መንግሥት» ወጥቶ ነበር። ለውጡን ደራሲው ሲያስቀምጡት፤

«አዚህ ጥናት ላይ ለማመስከት «የሕዝብ ተሳትፎ» ጉዳይ የተሻሻለው ሕገ-መንግሥት ያመጣው ትልቁ ሰውጥ በሀገሪቱ ታሪክ ለመጀመሪያ ጊዜ ጠቅላላ የሕዝብ የመመረጥና የመምረጥ መብት ወይም የኒፕሮላስ ሰፍራፊ መፈቀዱ ነበር» በማለት አስፈራውታል። ይህ «መሻሻል» ተደርጎበታል የተባለው ሕገ መንግሥት ግን ለሰባባቶቹ የኢኮኖሚ አፍትሐዊነት የጠቀሰው ነገር ለሰላማዊ ምንም ዓይነት ተጨባጭ ሰውጥ አስከትሎ ነበር። እንዲያውም ባለባቶችና ባለንገዳቸው በምርጫው መብት እየተጠቀሙ ገበሬውን በምንም በምንም አየደ ሰላ በመመረጥ ፓርላማ ውስጥ ገብተው ተጠናክረው ቁጥጥ ነው ያሉት። ለዚህ መጠናከር እንደማስረጃ የጠቀሟቸው ሁለት ረቂቅ አዋጆች ሲጠቀሱ ይችላሉ።

«...የመጀመሪያው በሥራ አስፈጻሚነት ከፍል ተረቅቆ ከ1954 ጀምሮ በየጊዜው ስፓርሳማ አየቀረበ ሲጠና፤ ሲሻሻልና ጨርሶ ሲረሳ የ1966 አብዮት የደረሰበት የጠላትና የባለርስት ግንኙነት ማሻሻያ ሕግ» ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በ1958 የገንዘብ ማንስትር በነበረበት በአቶ ይዳማ ዲረሳ ቀርቦ የአካባቢ ፊውዳሎችን ጥቅም በመንካቱ ሥቃዊን ያዩው የታከሰ ማሻሻያ ሕግ ነበር።»

በማለት ሕገ-መንግሥቱ ዴሞክራሲያዊ እንዳልነበር የሚያስረዱትን ሁለት ረቂቅ ሕጎች በመጽሐፋቸው ውስጥ ጠቅሰዋል።

የንጉሡ አገዛዝ ከተወገደ በኋላ ለየሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊነት ጥያቄ እንዴት ነበር የተመለሰው። ባጭሩ በቂ ትኩረት አልተሰጠውም ነበር። እንዲያውም የትግሉ አቅጣጫ በአንድ ፓርቲ እንተዳደር ወይስ በመድብለ ፓርቲ? በሚሉት ነጥቦች ላይ ነበር ያተኮረው። በጠቅላይ ሚኒስትር እንዳልካቸው መኩንን ተረቆ የቀረበው ሕገ-መንግሥት የዘውድ አገዛዝ እንደ እንግሊዞች እንዲቀጥል የሚደግፍ ነበር። ቁጥሉ ደግሞ «የኢትዮጵያ ብሔራዊ ዴሞክራሲያዊ አብዮት» የሚል ሠነድ ወጣ። በታህሣሥ 11/67 ምሽት ላይ ደግሞ «ኅብረተሰባዊነት ኢትዮጵያ» የሚለው የአንድን ፓርቲ ብቻ አገዛዝ

የሚያፀድቀው አዋጅ ተነገረ። ሕዝቡን በቀጥታ የሥልጣን ተሳታፊ የሚያደርግ ሠነድ አልነበረም።

እዚህ ላይ ደክተር በዝርዝር ያለስቀመጡት ነገር ቢሆን እነዚህም ሰነዶች ቢኖር የውጭ ግልጫች (ባዕድ ሐሳቦች) መሆናቸውን ነው። ሶሻሊዝምና አብዮታዊ ዴሞክራሲያዊ አብዮት የሚባሉ መርሆች እንኳን ለሰፊው ሕዝብ ከጥቂቶች በስተቀር ለብዙኃኑ ምሁራን አዲስ ሐሳቦች ነበሩ። ከዚህ አንጻር ሲታይ እንዲያውም በጠቅላይ ሚኒስትር እንዳልካቸው የቀረበው ረቂቅ ዘውዱን ለምልከትነት ጠብቆ «ሪፐብሊካን»ን በሕዝብ ምርጫ ማቋቋም የሚለው እምብዛም ሩቅ አልነበረም ማለት ይቻላል። ይልቁንም ለዘመናት ተገሠራፍቶ የቆየን ሥርዓት መለወጥ የሚቻለው ስትራቴጂክ በሆነ መንገድ ስለሆነ «አዝጋሚና የጥገና ለውጥ» የሚል አጉል ስም ቢያሰጥም ምናልባት ከጊዜው ጋር እንዲራመድ በደረግ ኖሮ ውጤቱ በኋላ ከደረሰው ሁኔታ የተሻለ ሊሆን ይችል እንደ ነበር ብዙዎች በፀፀት የሚያነሱት ነው።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ንጉሡ ከሥልጣን እንዲወርዱ ከመደረጋቸው በፊት ለውጭ ሀገር ጋዜጠኞች በሰጡት መግለጫ፤ «በኢትዮጵያ የዘውድ አገዛዝ ከጊዜው ጋር መራመድ አለበት። ... ከአንግሊካ ወዲህ የኢትዮጵያ ነገሥታት አቋም የሚወሰነው በሕዝቡ ጥያቄና ፍላጎት ይሆናል። ከአንግሊካ የመንግሥት ተቋሞቻችን ሁሉ መንግሥት ያለባቸው ሕዝቡ እየተሰማማባቸው መሆን ይኖርበታል። ለላው ቀርቶ ለነገሥታቱ የሚታወቅላቸው ሥልጣን ራሱም ቢሆን በሕዝባችን ፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት።» የሚል የወቅቱን የዴሞክራሲ ጥያቄ ያስተናገደ መልእክት ነበር ያስተላለፉት። «የሕዝብ ተሳትፎ» በየሥርዓቱ መጠቀሱ አልቀረም። ሕዝቡ በተግባር የተሳተፈበትና የራሱ ባለቤት የሆነ የሥልጣን ተጋሪ የሆነበት ዕድል ግን እስከ ዛሬ አላገኘም ነው በደክተር ነገደ ጉብኢ ትንተና። ደርግም ሥልጣን እንደያዘ አካባቢ «ተሻሻለ» የወጣው ሕገ-መንግሥት በሥራ ላይ ይውላል ሲል ይፋዊ መግለጫ ሰጠ።

በመካከሉ የአብዮቱ ማዕበል አገሪቱን ከዳር እስከ ዳር በማጥለቅላቱ የሰከነ እርምጃ መውሰድና ሕገ-መንግሥትን በተግባር ለመተርጎም «ፋታ» ቢጠየቅም ፋታ አልተገኘም። እያንዳንዱ ዕለት አዳዲስ አዋጆች የሚሰጡበት ወይም የሚፈቀዱበት ጊዜ ነበር። ስለሆነም ውይይት ሳይደረግበት እንዲሁ በስሜኑ ብቻ «የዘውድ» ስም ለምን ተነስቶ በሚል ብቻ ተቃውሞው ተጣጧል። ነገርን መልካካቸውን እየለወጡ ሄደው ደርግ ተቋቋመ። ከዚያ በኋላ በሂደት ጥያቄው ዴሞክራሲያዊ ሕገ-መንግሥት መሆኑ ቀርቶ «ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት፤ አንድ ፓርቲ፤ መድብለ ፓርቲ በአርሶ አደሩና በወዝ አደሩ ትብብር ወዘተ...» የሚል ሆነና የትኩረቱ አቅጣጫ ተቀየረ። ለውጥ፤ ለውጥ ሲባል ቆይቶ ከምጣዱ ወደ እሳቱ፤ ከድጡ ወደ ማጡ ተገባና አረፈ። በማከያው ላይ ወታደራዊው መንግሥት የሆነ ሠነድ አዘጋጀና ሌሎችን ተራማጆች በተለያዩ መንገዶች አባርሮ አረንጓዴ ካኪውንና መለዩውን አውልቆ ለማያዊ ካኪውን ግጥም አድርጎ ለብሶ ፓርቲ ነጎ ብሎ ቁጭ አለ። ስለዚህ ጉዳይ ዶ/ር ነገደ ሲጽፉ፤

«...9 ሚያዝያን ሕዝብ አያስረብ፤ 2 ሚያዝያን ሕዝብ ሰላዊት ዳር፤ የኢትዮጵያን ወዝ አደርች መብት እንዳልበረ አደርች ረገጥ የሀገራችንን ከገረግም የጻጸም ሰባዊን የሽጦ የቅምጦች መንግሥት ራሱን «የሠርቶ አደርች ፓርቲ» ብሎ ሰላሳዊው ብቻ ሥልጣን ላይ ለመቆየት የሚያስችለው ምንም ተግምር አልነበረም።» ይላሉ።

ደራሲው በክፍል 3 የገለጹት የወታደራዊው መንግሥት ሕገ-መንግሥት ከሶቭየት ኅብረት ሕገ-መንግሥት የተገለበጠ መሆኑን የሚያጋልጥ ጽሑፍ ነው። ስለ ሕገ-መንግሥት ፅንሰ ሐሳብ የቀረቡት ማብራሪያ አንድ ሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊነት ሊኖረው ይገባል ብለው ከመጀመሪያው የተነሱበትን ዓላማ ለማብራራት በጣም ጠቃሚ መረጃ ይመስለኛል። በዚህኛው ክፍል ከ18ኛው ምዕተ ዓመት ጀምሮ በአሜሪካና በፈረንሳይ የክርስቲያን አብዮቶችን ተከትሎ የተፃፈ ሕገ-መንግሥት ሥራ ላይ መዋል መጀመሩን ያብራራና የሶቭየት ኅብረትንም ሕገ-መንግሥት አመጣጥ አያደዘው ሰፋ ያለ ዘገባ ይሰጣሉ። በዚህ ትንተናቸው ውስጥ ሕገ-መንግሥት በማን እንደሚረቀቅ፤ እንዴት አድርጎ ለሕዝብ ውይይት እንደሚቀርብና መሸሻልም ካለበት እንዴት እንደሚሻሻል ያስረዳሉ። ከዚያም የሕዝቡ መስመራዊና ዓምዳዊ የሥልጣን ውክልና እንዴት እንደሚሠራና «የመንግሥት የሕግ ማውጣት የሥራ (የሕግ) ማስፈፀምና የቁጥጥር ተግባራት» እንዴት ተጠቃሎ እንደሚይዝ ያስቀምጣሉ። የተለያዩ አገሮችን ማለትም የቡልጋሪያን፤ የሀንጋሪን፤ የምሥራቅ ጀርመንን የፓርላማ ሥልጣን ውክልና ከአገራችን ሁኔታ ጋር እያነፃፋ ያቀርባሉ።

መጽሐፉ ሰፋ ባለ መንገድ የሚዘገበው ደራሲው «ስታሲናዊ» ስለሚሰኝ የኢስክዳግ ሕገ-መንግሥት ነው። በርከት ያሰ (18 በቀጥር) የምዕራብ ሲብራል ዴሞክራሲ መንግሥታት «በክላዳፍ ሂደቱም ሆነ በይዘቱ» ሲዳሞከራቲክ የሆነውን የወያነን ሕገ-መንግሥት



ዲሞክራሲያዊ ነው ከማለት አጠፋው «በሀገሪቱ የዲሞክራሲ ዘር ተዘርቷል» እስከማለት መደረሳቸውን «አስደናቂ መግለጫ» ብለውታል። ምክንያታቸውንም ሲቀርቡ ማንኛውም ሕገ-መንግሥት መያዝ ያለበትን እንደ «ሥልጣን ከፍፍል፣ እንደ ዳኝነት ነፃነት፣ እንደ ሕገ-መንግሥታዊ ቁጥጥር፣ እንደ መደብረ ፓርቲ ሥርዓት» የመሳሰሉትን መሠረታዊ ጉዳዮች በየትኛው አንቀጽ እንደተረጋገጡ ያሳየን ሲሉ ጠይቀዋል። እነዚህ መንግሥታት ትናንት ከተጠየቁት ከደርግ ሕገ-መንግሥት በምን እንደሚለዩና ምን «ዲሞክራሲያዊ» እንደሚያሳዩን ቢያስረዱን መልካም ነበር ሲሉ የምራባውያንን መንግሥታት ደጋፊ አጣጥለውታል። ሕገ-መንግሥቱን ስታሰናዊ በማለት ሲያብራሩ፣ «ይህ ሕገ-መንግሥት እንደ ትሳታይ የደርግ ሕገ-መንግሥት ስታሰናዊ ነው የምንለው በሂደቱም ሆነ በደዘኑ የማንኛውንም ዲሞክራሲያዊ ሕገ-መንግሥት የማርቀቅ ሂደትና ይዘት መስፈርቶች ባለማሟላቱ ብቻ አይደለም።» ይሉና አይደዘውም ስለ አደገኛነቱ ያሳቸውን ሥጋት ሲገልጹ፡

«ሕገ-መንግሥቱ ሰዲሞክራሲና ሰህገራችን ሰላም አደገኛ ነው የምንለው የፖለቲካ አወቃቀሩ፣ የኢኮኖሚ ንጣፍና የብሔር ብሔረሰብ ችግር በመሳሰሉት ወሳኝ ጥያቄዎች ላይ የአንድን አናሳ ኃይል ወራ - ዲሞክራሲያዊ ፕሮግራም «የሀገር የበላይ ሕግ» አድርጎ በመጫት ብቻ ሳይሆን በራን ሰፈላጭ ቆራጭ አገዛዝ በርግዶ መከፈቱ አንገር በዚያው ሰከ ሰላማዊ የሰው ሃይት ደግሞ ጥርቅም አድርጎ በመዘጋቱም ነው» በማለት የሕገ-መንግሥቱን ኢ-ዴሞክራሲያዊነት ለማስረዳት ይሞክራሉ።

ይህንን መንገድደሪያ ሐሳብ እስከተሰለፈ በስታሊናዊ ሕገ-መንግሥት 1) ሕዝብ ለገዢዎች ወይስ ገዢዎች ለሕዝብ የሚሰጡት ሠነድ? 2) የሥልጣን ክፍፍል ወይስ የሥልጣን አንድ ወጥነት? 3) የዳኝነት ነፃነት ጥያቄ 4) የሕግ የበላይነትና የሕገ-መንግሥት ቁጥጥር ጥያቄ በሚሉ ንዑስ ርዕሶች ከፋፍለው ሰፊ ያለ ማብራሪያቸውን አቅርበዋል። ከዚያም በመቀጠል ስለ

- ሕገ-መንግሥት ሕግ ወይስ ፕሮግራም?
- «ዴሞክራሲያዊ ፌዴሬሽን» ወይስ ፈላጭ ቆራጭ አሰራርነት?
በሚሉ ርዕሶች ላይ ትንተና በመስጠት ለውይይት ጋባዥ የሆኑ ጥያቄዎችን አንስተዋል።

በደብተር ነገደ ጉብኤ አመለካከት አንዳንድ ሰዎች በአንቀጽ 39 ምክንያት የኢሕአዴግ ሕገ-መንግሥት ዴሞክራሲያዊ ሊመሰላቸው ይችላል ይሉና። «የሰብዩት ሕገ-መንግሥት በአንድ አገር ውስጥ ሁለት ፓርቲዎች ሳይፈቅድ በአንድ ፓርቲ ሥር ከሁለት በላይ አገሮች የሚተዳደሩበትን አወቃቀር የደነገገ «አንግዶ» ሕገ-መንግሥት ነበር» ይሉና ወደ አገራችን ሕገ-መንግሥት መለስ ብለው።

«የኢሕአዴግም ሕገ-መንግሥት ... የብሔር ብሔረሰቦችን መብት እስከመገንጠል አውቃለሁ ማለቱ ፈላጭ ቆራጭ አሰራርነቱን ሊሸፍንልት አይችልም። የግለሰቦችን ሰብዓዊና መሠረታዊ መብቶች የሰጠና ባለው ሁኔታ ሳይረጋግጥ የሕዝቦችን መብት አውቃለሁ ብሎ ስለ ሰፊና አልፎ ተርፎም ከፈለጋችሁ የራሳችሁን ሉዓላዊ መንግሥት የማቋቋም መብት አላችሁ ስለላ ብቻ ዴሞክራሲያዊ ሰነድ ነው ተብሎ የሚጠራበት ምንም መስኪያ የለም» ሲሉ ይደመድማሉ።

ማጠቃለያ

ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት «ገላጭ አስተያየት» የመጽሐፍ ማጠቃለያ አይደለም። ስለልሆነም ከወቅቱ የአገራችን ፖለቲካ ጥያቄ ጋር አግባብነት ካላቸው ገጽታዎች መካከል በጥቂቶቹ ላይ የመጽሐፉን መስተንግዶ ለማገልገል ሞክራለሁ። ዓላማዬ ትስቀሳ ስለልሆነ ዶ/ር ነገደ መጨውን ምርጫ አስመልክቶ «አንግዲህ ምን እናድርግ?» ሲሉ መልሱ ግልጽ የሆነውን ጥያቄ እዚህ ማንነት ያለበትን አልመሰለኝም።

የምንግሥት ወገ ነውና አስተያየት መስጠት ይኖርብኛል። በኔ አስተያየት ሕገ-መንግሥት ሲነደፍ በአብዛኛው ሕዝብ ተሳትፎ ዴሞክራሲያዊ ይዘት እንዲኖረው ያስፈልጋል የሚለው ሐሳብ ምርጫም አይመስለኝም። ሀገራዊ ኃላፊነትና የዜጎች ግዴታም ጭምር ነው። የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይደለም። እዚህ ላይ ለዶ/ር ነገደ የማቀርበው ጥያቄ ይኖረኛል። በወረቀት ላይ የምንፈልገው ነገር ሁሉ ቢሰፍር ካልተሠራበት ምን ዋጋ አለው? እንደ ሕገ-መንግሥት የተጻፈበት ዓላማና አጀንዳ ተረስቶ ነው ሕገ-መንግሥታዊ ሥርዓት ለመቀየር ሕዝባዊና ሰላማዊ ትግል መደረግ አለበት የምንለው? ወዴትም ለመሄድ መጀመሪያ የት እንዳለ ማወቅ መቅደም ያለበት ይመስለኛል። በምን ላይ ቆመን ነው ዴሞክራሲያዊነትን የተላበሰ ሕገ-መንግሥት የምንቀርፀው? አስተያየቴን ከማጠናቀቁ በፊት ደንብ ነውና ከመጽሐፉ ጋር አግባብነት የላቸውን የዳራ መረጃዎች ብቻ በመጥቀስ ደራሲውን ዶ/ር ነገደ ጉብኤን ከአንባቢ ጋር ማስተዋወቅ ተገቢ ይመስለኛል።

ዶ/ር ነገደ የተወለዱት በ1935 ዓ.ም ደሴ ነው። በወ/ር ስህን ት/ቤት የአንደኛ ደረጃ ትምህርታቸውን አጠናቀው አዲስ አበባ መጡና ጄኔራል ዊን ጌት 2ኛ ደረጃ ት/ቤት ገቡ። ቀጥለው ከአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ (UCA)

የመጀመሪያ ዲግሪያቸውን በ1964 በኢኮኖሚክስ አገኙ። በዚያው ዓመት የነፃ ትምህርት ዕድል አግኝተው ወደ ፈረንሳይ ሄዱ።

ይብብ ፈረንሳይ በሚገኘው ማርሲይ ዩኒቨርሲቲ ገብተው እ.ኤ.አ ከ1964 እስከ 1974 የሕግ ትምህርታቸውን ሀ ብለው ጀምረው እስከ ደክትሬት አጥኝተው ተመረቁ። የመመረቂያ ጽሑፋቸው በሕገ-መንግሥት ሕጎች ዘርፍ «ፓርላማዎችና በአፍሪካ ባሕላዊ ማኅበረሰብ በሚል ንዑስ ዘርፍ «የኢየትድያ ንጉሠ ነገሥት ግዛትና የታገዘኒያ ሪፐብሊክ መንግሥታት ንዕስር» በሚል ርዕስ ላይ ነበር የጻፉት።

ዶ/ር ነገደ በአውሮፓ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ ውስጥ ሰፊ ተሳትፎ ያደርጉ ነበር። ለበርካታ ዓመታት የ«ታጠቅ፣ ትግላችን፣ የትግላችን ዜና» የሚባሉት እትሞች በኢዲዮራያል በርድ አባልነትና በአዘጋጅነት አገልግለዋል። እ.ኤ.አ በ1968 ነሐሴ ወር ጀርመን አገር ህምብርግ ላይ የመላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን) ሲቋቋም ከመሥራች አባሎች አንዱ ነበሩ።

በአብዮቱ ማግስት ወደ አገራቸው ተመልሰው የድርጅቱ የዓለማዊና አሳታሚዎች ዳይሬክተር፣ የሕዝብ ድርጅት የፍልስፍና ማስፋፊያ ኃላፊ፣ የየካቲት 66 የፖለቲካ ት/ቤት ስፕሪንግቢር በመሆን ከአን ኃይለ ፊዳ ጋር ሠርተዋል። የግዮቱ የሰላም ኮንፈረንስ ሰብሳቢም ነበሩ። ዶ/ር ነገደ ጉብኤ ባለትዳርና የ2 ሴቶች ልጆች አባት ሲሆኑ ባሁኑ ጊዜ አውሮፓ ውስጥ በስደት ይኖራሉ።

ስእገራቸውና ...

ከገጽ 24 የዞረ

በአየር ኃይል ውስጥ ሰልጥነው፣ አስፈላጊውን የማዕረግ ዕድገትና የሥልጣን ደረጃ ጠበቀው፣ የአካባቢን ዕውቀትና የሥራ ልምድ በአግባቡ በመጠቀም፣ ፈታኝና አደናጋሪ ሁኔታ በበዛበት ወቅት የኢትዮጵያ አየር ኃይልን በፀና አቋማቸውና አይበገሬ ጀግንነታቸው መርተው በማሳደግ አገራዊ ግዴታውን በተማላ ሁኔታ እንዲጣሉ አድርገዋል።

ከተማሪነት አንስቶ እስከ አየር ኃይል አዛዥነት በቆዩባቸው ዓመታት፣ ሁለገብ ችሎታቸውን ሁሉ አሟጠው በመጠቀም፣ ከሁሉም የሠራዊቱ አባላት ጋር ተቀላቅለው፣ ተስማምተውና ተከባብረው በአግር ኳስ፣ በመረብ ኳስ፣ በቅርጫት ኳስ፣ በግራውንድ ቴኒስና በሌሎችም የስፖርት ዓይነቶች ለረዥም ዓመታት በመጫወት ኃይሉን የተደጋጋሚ ድሎች ባለቤት እንዲሆን አድርገዋል።

በሰላላ አራት ዓመት የአየር ኃይል አገልግሎት ዘመናቸው በበራሪነት፣ በተዋጊነት፣ በበራሪ አስተማሪነት፣ ከታች ጀምሮ በየደረጃው ያለውን የአዛዥነት ቦታ በመከተል የአየር ኃይል አዛዥ በመሆን በርካታ ፍሬያማ፣ አኩሪና አስመኪ ግዳጆችን በልብ መሉነት፣ በጠራና በፀና አቋም ተወጥተዋል።

በዓለም አቀፍ ተልዕኮም ሀገራቸውን ኢትዮጵያን ወክለው በከጉ፣ እንዲሁም በጉረቤት ስማሊያ የጉርፍ ማጥለቅለቅ አደጋ በደረሰበት ወቅት አውሮፓን በማብረር የአልባላትና የመድኃኒት ዕርዳታ በማድረስ በጉግልጋሎት ሰጥተዋል።

የኢትዮጵያ አየር ኃይል ሁለገብ ዕድገት፣ ቀልጣፋና ዘመናዊ አሠራር ሲወላ ደግሞ እንደ ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይ ወንዱ የመሳሰሉት ልብ መሉ፣ አርቆ አሳቢ፣ ታታሪ፣ ቆራጥና ምሁር የሠራዊቱ ፍሬዎች ከኃይሉ ጋር ተያይዘው ዘወትር ይዘከራሉ። የአገርንና የሕዝብን ጥቅምና ክብር ከመሪ ድክመት ላይቶ የማየት ችሎታና ብቃት የነበራቸው ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይ ወንዱ፣ የደርግን የለውጥ አካሄድና የአመራር ስልት ከመጀመሪያው አንስቶ አጥብቀው ይጠሉና ይነቅሉ የነበሩ ቢሆኑም፣ በ1967 ዓ.ም የኢትዮጵያ አየር ኃይል የሁለተኛው አየር ምድብ አዛዥ በነበሩበት ጊዜ በውስጥ አርበኞች አቀናባሪነት የተቀናጀውን የተገንጣዮች የአሥመራና የሌሎች ከተሞች ከበባ ጀግንነት በተሞላበት ከፍተኛ የአዛዥነትና የማስተባበር ብቃት የተከላከሉበትና የአጥቂነት ተጋድሎ በመፈጸም በማስፈጸምና ከበባው እንዲሰበር አድርገዋል። እንዲሁም ለብዙ ዓመታት ከፍተኛ ዝግጅት ሲያደርግ የቆየው የጉረቤት ስማሊ ጦር በ1969 ዓ.ም የኢትዮጵያን ወሰን ጥሶ በአየር፣ በታንክና በመድፍ እየታዘዘ አግረኛ ሠራዊቱ፣ የወገንን ደጀን ሰብሮ የፅዝባ ቁንጮዎችን በመውረር በየደረሰበት ቦታ ሁሉ አውሮፕላኖችንና ሌሎች ንብረቶችን እያቃጠለ በገፋበት ወቅት፣ ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይ በከፍተኛ ጀግንነት፣ ድፍረት፣ ቆራጥነትና ብልሃት የአካባቢውን አግረኛ ሠራዊት ሳይቀር ከአየር ኃይል ጋር አስተባብረው፣ መርተውና አዝዘው ሁሉም ተዋጊና ድጋፍ ሰጭ አውሮፕላኖች በጠላት እጅ

ወደ ገጽ 35 ዞረል